

Bekendmaking van een aanvraag tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van een productdossier overeenkomstig artikel 50, lid 2, punt b), van Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen

(2021/C 392/07)

Deze bekendmaking verleent het recht om binnen drie maanden na de datum van deze bekendmaking op grond van artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ bezwaar aan te tekenen tegen de wijzigingsaanvraag.

AANVRAAG TOT GOEDKEURING VAN EEN NIET-MINIMALE WIJZIGING VAN HET PRODUCTDOSSIER INZAKE GEGARANDEERDE TRADITIONELE SPECIALITEITEN

Aanvraag tot goedkeuring van een wijziging overeenkomstig artikel 53, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012

“SCHAF-HEUMILCH”/“SHEEP’S HAYMILK”/“LATTE FIENO DI PECORA”/“LAIT DE FOIN DE BREBIS”/“LECHE DE HENO DE OVEJA”

EU-nr.: TSG-AT-2289-AM01 – 25 februari 2021

1. Aanvragende groepering en rechtmatig belang

Naam van de groepering: ARGE Heumilch Österreich
Adres: Grabenweg 68
6020 Innsbruck
AUSTRIA
Telefoon: +43 512345245
E-mailadres: office@heumilch.at

Verklaring over het rechtmatige belang van de groepering:

De wijzigingsaanvraag wordt ingediend door de producentengroepering die de aanvraag tot registratie van schapenhooimelk heeft ingediend.

De vermelding van de benaming voor schapenhooimelk in de talen van de landen met een traditie op het gebied van de productie van schapenhooimelk getuigt van het belang dat wordt gehecht aan de traditionele productiemethode en de gegarandeerde traditionele specialiteit. Aldus wordt bijgedragen tot de versterking van de beschermde benaming voor schapenhooimelk, wat ook de aanvragende groepering ten goede komt.

2. Lidstaat of derde land

Oostenrijk

3. Rubriek van het productdossier waarop de wijziging(en) betrekking heeft/hebben:

- Naam van het product
- Beschrijving van het product
- Werkwijze voor het verkrijgen van het product
- Overige [nader aan te geven]

4. Aard van de wijziging(en)

- Wijziging van een productdossier van een geregistreerde GTS die overeenkomstig artikel 53, lid 2, vierde alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 niet als minimaal kan worden beschouwd.

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

5. Wijzigingen

5.1. Toevoeging van de Sloveense benaming voor schapenhooimelk:

In punt 1 “Naam/Namen waarvoor de registratie wordt aangevraagd” wordt de Sloveense benaming voor hooimelk toegevoegd, samen met een aanduiding van de respectieve talen (de, en, it, fr, es, sl):

“Schaf-Heumilch” (de)/“Sheep’s Haymilk” (en)/“Latte fieno di pecora” (it)/“Lait de foin de brebis” (fr)/“Leche de heno de oveja” (es)/“Ovčje seneno mleko” (sl)

Reden: Aangezien schapenhooimelk in Slovenië wordt geproduceerd volgens de traditionele productiemethode overeenkomstig het productdossier, moet de Sloveense benaming eveneens worden beschermd. De aanduiding van de respectieve talen maakt het duidelijk in welke talen de benaming als GTS wordt beschermd.

5.2. Toevoeging van aardappelen aan de lijst van verboden voedermiddelen

In punt 4.2 (Beschrijving van de productiemethode van het product waarvoor de in punt 1 vermelde naam van toepassing is, die door de producenten moet worden gevolgd) wordt onder het vijfde streepje van het deel “Verboden voedermiddelen” het woord “aardappelen” toegevoegd.

In plaats van “— Tuin- en fruitafval en ureum zijn niet toegestaan als voedermiddel.” luidt het vijfde streepje van het deel “Verboden voedermiddelen” nu als volgt:

“— Tuin- en fruitafval, aardappelen en ureum zijn niet toegestaan als voedermiddel.”

Reden: Het was nooit gebruikelijk – en ook niet toegestaan – om aardappelen als voeder te gebruiken voor de productie van schapenhooimelk. Het feit dat zij niet specifiek in het productdossier werden vermeld, was slechts een vergetelheid van de auteur, die nu moet worden rechtgezet.

PRODUCTDOSSIER VAN EEN GEGARANDEERDE TRADITIONELE SPECIALITEIT

“SCHAF-HEUMILCH”/“SHEEP’S HAYMILK”/“LATTE FIENO DI PECORA”/“LAIT DE FOIN DE BREBIS”/“LECHE DE HENO DE OVEJA”/“OVČJE SENENO MLEKO”

EU-nr.: TSG-AT-2289-AM01 – 25 februari 2021

“Oostenrijk”

1. Naam/namen

“Schaf-Heumilch” / “Sheep’s Haymilk” / “Latte fieno di pecora” / “Lait de foin de brebis” / “Leche de heno de oveja” / “Ovčje seneno mleko”

2. Productcategorie

Categorie 1.4. Andere producten van dierlijke oorsprong (eieren, honing, diverse zuivelproducten met uitzondering van boter enz.)

3. Grond voor registratie

3.1. Het product is:

- het resultaat van een productiewijze, verwerkingswijze of samenstelling die in overeenstemming is met de traditionele gebruiken voor dat product of dat levensmiddel;
- vervaardigd uit de traditioneel gebruikte grondstoffen of ingrediënten.

De productie van hooimelk is de meest natuurlijke vorm van melkproductie. De melk is afkomstig van dieren die worden gehouden op traditionele, duurzame melkveebedrijven. Het wezenlijke verschil tussen gewone melk en hooimelk, en het traditionele karakter van hooimelk vloeien voort uit het feit dat de dieren die bestemd zijn voor de productie ervan, geen gegist voeder krijgen, zoals van oudsher het geval was in de melkproductie. Door de toenemende industrialisering en mechanisering van de landbouw sinds de jaren zestig is de nadruk komen te liggen op de productie van kuilvoer (gegistte voedermiddelen), waardoor de productie van gedroogde voedergewassen is verdrongen. Daarnaast is het gebruik van dieren en diervoeders die op grond van de geldende wetgeving als genetisch gemodificeerd moeten worden aangemerkt, in de richtsnoeren verboden. De voeding van de dieren varieert per seizoen: wanneer er groenvoeder beschikbaar is, bestaat deze voornamelijk uit verse grassen, vers loof en hooi, maar ook uit de in punt 4.2 genoemde toegestane voedermiddelen; in de winter bestaat ze uit hooi en de in punt 4.2 genoemde toegestane voedermiddelen.

3.2. De naam:

- wordt van oudsher gebruikt om het specifieke product aan te duiden;
- is een verwijzing naar het traditionele karakter of de specificiteit van het product.

Het schaap is een van de oudste gedomesticeerde dieren ter wereld. Reeds in de oude steentijd zorgden schapen voor vlees, melk, vacht en wol. Het was waarschijnlijk in de steppen van Zuidwest-Azië dat schapen voor het eerst werden gefokt. Later bereikte de schapenfokkerij Centraal-Europa via Perzië en de Balkan. Het Alpengebied is van oudsher geschikt voor de teelt van schapen. Een bijzondere vorm van intensieve veeteelt, "Schwaigen" genoemd, wordt in Tirol toegepast sinds het midden van de twaalfde eeuw. De term "Schwaig" komt uit het Middelhoogduits en verwijst naar een specifieke vorm van nederzetting, en vooral van veehouderij, in de Alpen. Landsheren hebben een groot aantal "Schwaighöfe" gebouwd als permanente nederzettingen die dienstdeden als vee- en schapenhouderijen. Het is bekend dat dergelijke nederzettingen in Tirol sinds de twaalfde eeuw bestaan. Later werd de term "Schwaige" soms gebruikt om te verwijzen naar bergweiden die uitsluitend in de zomermaanden worden bewerkt. Een alpijnse melkveehouder wordt ook wel "Schwaiger" of "Schwaigerin" genoemd. Tot het einde van de veertiende eeuw waren Tirolse "Schwaighof"-boerderijen voornamelijk toegespitst op de schapenfokkerij. De schapenfokkerij in uitgestrekte alpenweiden is dan ook een traditie die in Tirol al honderden jaren bestaat.

Tussen de veertiende en de negentiende eeuw stierf de schapenhouderij in Oostenrijk echter bijna uit en werd ze geleidelijk vervangen door de varkensfokkerij. Vandaag wordt het schaap opnieuw stilaan belangrijker voor de melk- en vleesproductie.

4. Beschrijving

4.1. Beschrijving van het product waarvoor de in punt 1 vermelde naam van toepassing is, met inbegrip van de belangrijkste fysieke, chemische, microbiologische of organoleptische kenmerken die het specifieke karakter van het product aantonen (artikel 7, lid 2, van deze verordening)

Schapenmelk overeenkomstig de geldende wetgeving.

4.2. Beschrijving van de productiemethode van het product waarvoor de in punt 1 vermelde naam van toepassing is, die door de producenten moet worden gevolgd, met inbegrip van, in voorkomend geval, de aard en de kenmerken van de gebruikte grondstoffen of ingrediënten, en de manier waarop het product wordt bereid (artikel 7, lid 2, van deze verordening)

Schapenhooimelk wordt op traditionele wijze geproduceerd volgens de "Heumilchregulativ" (regelgeving betreffende de productie van hooimelk). Het voornaamste kenmerk van hooimelk is dat bij de productie geen gebruik mag worden gemaakt van, ten eerste, gegiste voedermiddelen zoals kuilvoer, en, ten tweede, dieren en diervoeders die op grond van de geldende wetgeving als genetisch gemodificeerd moeten worden aangemerkt.

"Heumilchregulativ"

Schapenhooimelk is schapenmelk die wordt geproduceerd door melkveehouders die zich ertoe hebben verbonden aan de volgende criteria te voldoen. Er mag geen gebruik worden gemaakt van dieren of diervoeders die op grond van de geldende wetgeving als genetisch gemodificeerd moeten worden aangemerkt.

Het hele veehouderijbedrijf moet volgens die regels betreffende de hooimelkproductie worden geëxploiteerd.

Toegestane voedermiddelen

- Wanneer er groenvoeder beschikbaar is, voeden de dieren zich voornamelijk met verse grassen, leguminosen en loof en in de winter met hooi.
- Het volgende aanvullende ruwvoer is eveneens toegestaan: koolzaad, voedermais, voederrogge, voederbiet, hooi-, luzerne- en maïspellets.
- Het aandeel ruwvoer moet op jaarbasis ten minste 75 % van het droogvoer uitmaken.
- Toegestane graansoorten zijn tarwe, gerst, haver, triticale, rogge en maïs, in hun gebruikelijke handelsvariant of gemengd met mineralen (zemelen, pellets e.d.).
- Ook veldbonen, voedererwten, oliehoudende vruchten en persschroot of perskoeken zijn toegestaan.

Verboden voedermiddelen

- Kuilvoer (gegist voeders) en vochtig of gegist hooi zijn niet toegestaan als voedermiddel.
- Bijproducten van brouwerij, branderij of ciderfabricage en bijproducten van de voedingsindustrie zoals vochtige bierdrاف of vochtige pulp zijn niet toegestaan als voedermiddel. Een uitzondering geldt voor gedroogde pulp en melasse uit de productie van suiker en droge, met proteïnen verrijkte voedermiddelen uit de graanverwerking.
- Het gebruik van bevochtigde voedermiddelen voor melkvee is niet toegestaan.
- Voedermiddelen van dierlijke oorsprong zijn niet toegestaan, met uitzondering van melk en wei voor jongvee.
- Tuin- en fruitafval, aardappelen en ureum zijn niet toegestaan als voedermiddel.

Bemestingsvoorschriften

- Op de landbouwgrond van de veehouderij mag geen zuiveringslib, daarvan afgeleide producten of compost worden verspreid die afkomstig zijn van gemeentelijke waterzuiveringsinstallaties. Groencompost (gecomposteerd mengsel van plantaardig materiaal) is wel toegestaan.
- Veehouderijen moeten op al hun voedergronden een minimale periode van drie weken in acht nemen tussen de verspreiding van dierlijke mest en het gebruik van de grond om het vee te laten grazen.

Gebruik van chemische hulpstoffen

- Op alle voedergronden van de veehouderij mogen synthetische gewasbeschermingsmiddelen slechts selectief en gericht en onder toezicht van gespecialiseerde landbouwadviseurs worden toegepast.
- Toegestane vliënsprays mogen in gebouwen die zijn bestemd voor het melkvee, alleen worden gebruikt wanneer er geen melkooien aanwezig zijn.

Termijnen voor de melklevering:

- De melk mag op zijn vroegst tien dagen na het lammeren als schapenhooimelk worden geleverd.
- Wanneer de schapen kuilvoer (gegist voeders) hebben gekregen, bedraagt de minimumtermijn 14 dagen.
- Dieren in bergweiden die op de veehouderij kuilvoer (gegist voeders) hebben gekregen, mogen vóór de verweiding ten minste 14 dagen lang geen kuilvoer hebben gekregen. Als dat toch het geval is, mag hun melk pas na een verblijf van 14 dagen op de bergweiden (van de leverancier van de schapenhooimelk) als schapenhooimelk worden gebruikt. Op de bergweiden mag geen kuilvoer worden geproduceerd of als voeder worden gebruikt.

Verbod op genetisch gemodificeerde voedingsmiddelen en diervoeders

- Vanwege het traditionele karakter van schapenhooimelk mag voor de productie ervan geen gebruik worden gemaakt van dieren of diervoeders die op grond van de geldende wetgeving als genetisch gemodificeerd moeten worden aangemerkt.

Overige bepalingen:

- Zowel de productie als de opslag van kuilvoer (gegist voeders) op het veehouderijbedrijf is verboden.
- Zowel de productie als de opslag van alle soorten omhulde balen op het veehouderijbedrijf is verboden.
- De productie van vochtig of gegist hooi op het veehouderijbedrijf is verboden.

4.3. Beschrijving van de belangrijkste elementen die het traditionele karakter van het product bepalen (artikel 7, lid 2, van deze verordening)

Het traditionele karakter van hooimelk is gelegen in het feit dat de dieren die bestemd zijn voor de productie ervan, geen gegist voeder krijgen, zoals van oudsher het geval was in de melkproductie. Door de toenemende industrialisering en mechanisering van de landbouw sinds de jaren zestig is de nadruk komen te liggen op de productie van kuilvoer (gegist voedermiddelen), waardoor de productie van gedroogde voedergewassen is verdrongen.

De veehouderij beruiste enerzijds op beweiding en anderzijds op de productie van gras en hooi in weiden. Uit geschriften blijkt dat het in Tirol sinds de dertiende eeuw de gewoonte was hooi (of hooi en etgras [tweede grasgewas dat na het maaien opschiet]) minstens tweemaal per jaar (*fenum primum et secundum*) te oogsten (Stolz, O. (1949), *Rechtsgeschichte des Bauernstandes und der Landwirtschaft in Tirol und Vorarlberg*) [Rechtsgeschiedenis van de boerenstand en de landbouw in Tirol en Vorarlberg].

Het kadaster van het aartsbisdom Salzburg bevat zeer gedetailleerde informatie over de omvang van de veestapel op "Schwaig"-nederzettingen en alle andere eigendom die toebehoorde aan het aartsbisdom in de Ziller-vallei in 1607. Aan het einde van elke gedetailleerde beschrijving van de individuele percelen is de volgende vermelding opgenomen: "tijdens de winter zijn er zoveel paarden, runderen, schapen of geiten aanwezig". De landbouwers in de bergen hadden in de winter minder dieren dan in de zomer, wanneer de weiden beschikbaar waren. Het lijkt geen twijfel dat het laten grazen op dorpsweiden een algemene praktijk was in de "Schwaig"-nederzettingen en de belangrijkste voedselbron voor het vee vormde. Geschriften uit een nog vroegere periode, meer bepaald de dertiende en veertiende eeuw, tonen aan dat de "Schwaighof"-boerderijen zowel graslanden en velden omvatten als weilanden en bergweiden. Dat betekent dat gras en hooi op de "Schwaighof"-boerderijen al sinds het begin werden geproduceerd. In de nabijheid van de boerderijen zijn er bergkammen die eveneens tot de "Schwaig" behoren. Die bergkammen bestaan traditioneel uit weilanden waarop het vee in het voor- en najaar een aantal weken kan grazen, en die de rest van het jaar worden gebruikt voor hooiproductie. Van alle soorten weilanden zijn deze bergweiden of hoger gelegen weiden het meest kenmerkend voor de Alpen. Het gras van deze weiden wordt slechts eenmaal per jaar gemaaid en op sommige plaatsen slechts eenmaal in de twee, drie of vier jaar. De hoeveelheid hooi die ze voortbrengen is beperkt, maar het hooi is heel geurig en voedzaam (Stolz, O. (1930), *Die Schwaighöfe in Tirol*).

Het hooi moet worden opgeslagen in een loods tot de volgende lente. Het gebeurt immers vaak dat er sneeuw valt kort nadat het vee naar de alpenweiden is gebracht (Trientl, A. (1982), *Die Landwirtschaft in den Gebirgsländern*) [Landbouw in bergachtige landen].
